

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoR/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222832
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117222832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobkyne Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XB, XXX XX L., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 32Cr/1/2017-66 zo dňa 28. septembra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava sp. zn. SRSAspA 01439/17 zo dňa 10.08.2017.

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 3, § 28 odsek 6, § 45 až 47 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“); § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalovaného (Všeobecná úverová banka, a.s.) ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú vzhľadom na charakter zmluvných strán považoval za zmluvu spotrebiteľskú. V prvom rade preskúmal včasnosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 30.08.2017, pričom žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na súd doručená dňa 31.10.2017, teda v rámci 3 mesačnej lehoty v zmysle § 46 odsek 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V danom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi stranami sporu dňa 10.09.2015 (súd vychádzal z tejto „druhej“ rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzatvorená v zmysle Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a od ktorej odvodzoval svoju právomoc rozhodcovský súd), teda v ten istý deň

ako aj dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a dotazník. Tieto dokumenty boli zaslané žalovaným na základe predchádzajúcej komunikácie s tým, že podľa výpovede žalobkyne táto ich podpísala bez toho, aby jej bolo čokoľvek vysvetlené. Podľa názoru súdu doručenie uvedených dokumentov naraz vytvára dojem, že podpísanie dohody bolo podmienené podpísaním rozhodcovskej zmluvy, preto žalobkyňa automaticky podpísala oba dokumenty spolu s dotazníkom. V dotazníku sú otázky formulované tak, že ak chce spotrebiteľ skutočne uzavrieť dohodu o splátkach, musí na všetky otázky kladne odpovedať a podpísať nielen dohodu, ale aj rozhodcovskú zmluvu. Postup žalovaného a doklady nútené žalobkyňu vytvárajú iba ilúziu o slobodnej vôli spotrebiteľky pri uzatváraní právneho úkonu, keďže doklady jej boli zaslané poštou bez toho, aby mala možnosť otázkami priamo na zástupcu spoločnosti ujasniť si záležitosti a právne výrazy, ktorým ako bežný spotrebiteľ bez určitého stupňa právnického vzdelania ani nemôže rozumieť. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veriteľia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie rozhodcovská zmluva, z ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc, nebola dojednaná individuálne, napriek tomu, že v tomto prípade bola rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnej listine, pretože bola uzavretá v čase zníženej bdlosti spotrebiteľa, ktorého motiváciou bolo uzavrieť dohodu o splátkach, čo mohlo mať za následok, že jeho vôľa uzavrieť súčasne aj rozhodcovskú zmluvu mohla byť podstatne ovplyvnená. Takéto ustanovenie (dojednanie) je podľa § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 odsek 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne nebolo individuálne dojednané. Rozhodcovská zmluva totiž bola vyhotovená na predtlačenom, vopred pripravenom formulári, a spotrebiteľ sa s ňou síce mal možnosť oboznámiť pred podpisom, avšak reálne nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, a preto podľa § 53 odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka ju nemožno považovať za individuálne dojednanú. Za individuálne dojednanú by bolo možné považovať len takú rozhodcovskú zmluvu, ktorej obsah bol predmetom rokovaní v procese jej kontraktácie, a jej znenie by bolo výsledok konsenzu oboch zmluvných strán. Bol to žalovaný, ktorý inicioval uzatvorenie tohto dojednania (rozhodcovskej zmluvy) a dal žalobcovi podpísať ním pripravený text rozhodcovskej zmluvy. Jej podpisom, či už z nevedomosti alebo z potreby získať možnosť splácať (údajnú) pohľadávku žalovaného, sa spotrebiteľ vzdal konania pred všeobecným súdom, v prípade ak žalobcom bude veriteľ (žalovaný). Prvoinštančný súd dospel k záveru, že napriek tomu, že dotknutá rozhodcovská zmluva je samostatnou listinou, nie je úkonom, ktorý by bol medzi stranami uzavretý mimo ostatné súvislosti ich právneho vzťahu. Spoločne s rozhodcovskou zmluvou došlo k uzatvoreniu ďalšej dohody, a to k dohode o uznaní záväzku, ktorá výrazne zhoršuje postavenie spotrebiteľa, keďže uznáva aj premlčané záväzky. V danom prípade uzavretá rozhodcovská zmluva predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku, z ktorého titulu je neplatná, a preto na jej základe vydaný rozhodcovský rozsudok (ako vydaný orgánom bez právomoci konať a rozhodovať daný spor) musel byť zrušený.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, resp. ho zruší a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám týkajúcim sa spotrebiteľského rozhodcovského konania a pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy so žalobcom postupoval prísne podľa pravidiel. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že žalobca bol nútený podpísať Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach ale aj Rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný preukázal, že Rozhodcovská zmluva ako samostatný dokument podrobne špecifikuje podmienky riešenia sporu vzniknutého medzi stranami sporu, dávajúc možnosť riešenia sporu v rozhodcovskom konaní ako i v konaní pred všeobecným súdom a tiež možnosť jej neuzavretia, prípadne odstúpenia od nej. Uvedené dokumenty boli žalobkyňu doručené prostredníctvom pošty a v prípade, ak žalobkyňa neporozumela ich obsahu, mohla požiadať o pomoc centrum právnej pomoci alebo sa obrátiť na ktorékoľvek združenie na ochranu práv spotrebiteľa. Podpísanie dokumentov nebolo časovo ohraničené a teda žalobkyňa mala možnosť si dokumenty preštudovať a rozhodnúť sa, či ich podpíše.

5. K odvolaniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že žalovaný jej zaslal splátkový kalendár s uznávacou doložkou, ktorý by buď podpísala alebo by od nej žalovaný vymáhal celý nárok. Inštitút spotrebiteľského rozhodcovského konania má za cieľ odľahčiť všeobecné súdy od spotrebiteľskej agendy, ktorá zaberá podstatnú časť ich rozhodovacej činnosti, za súčasnej existencie kvalitného rozhodovania rozhodcami a rýchlosti tohto

konania. Kvalita a rýchlosť však v praxi nedosahuje očakávanie zákonodarcu. Za týchto okolností pri rozhodcovskom konaní o žiadnu alternatívu voči súdnemu konaniu nemôže ísť.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi obchodnou spoločnosťou - Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola dňa 06.03.2008 uzatvorená Žiadosť o aktiváciu SPLÁTKOVEJ KARTY QUATRO č. XXXXXXXX. Dňa 10.09.2015 bola medzi žalovaným a žalobkyňou uzatvorená Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vyplávajúceho zo zmluvy č. XXXXXXXX. V rovnaký deň, t.j. dňa 10.09.2015 bola medzi žalovaným a žalobkyňou uzatvorená Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

10. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

11. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odsek 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Podľa odseku 5, uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa odseku 8, dodávateľ, ktorý opakovane uzaviera so spotrebiteľmi spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu alebo ponúka jej uzavretie, je povinný na svojom webovom sídle, ako aj v listinnej podobe v

priestoroch, v ktorých dochádza k uzavieraní spotrebiteľských zmlúv, a pred uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy informovať spotrebiteľa v rozsahu poučenia podľa prílohy č. 1.

13. Podľa ustanovenia § 28 odsek 6 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

14. Podľa ustanovenia § 45 odsek 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ predmetný vzťah uzavretý medzi dodávateľom (právny predchodca žalovaného) a spotrebiteľom (žalobkyňa) posúdil ako vzťah spotrebiteľský. Na uvedený vzťah správne aplikoval ustanovenia príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktoré majú aplikačnú prednosť pred inými ustanoveniami vzťahujúcimi sa na predmetné vzťahy medzi veriteľom (dodávateľom) a dlžníkom (spotrebiteľom).

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.03.2008 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného túto charakteristiku spĺňa. Právny predchodca žalovaného mal v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalovaného. Je teda nepochybné, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou.

17. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvej inštancie prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012). Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Rozhodcovskú zmluvu teda nie je možné akceptovať, ak by vyžadovala od spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. V predmetnom prípade bola rozhodcovská spotrebiteľská zmluva podpísaná dňa 10.09.2015 spolu s Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, pričom ako už správne poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia, žalovaným boli podpísané dňa 07.09.2015.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu je podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Žalobkyňa ako spotrebiteľ pri predmetnej rozhodcovskej

zmluve nemá na výber, ak bude žalovaný na rozhodcovskom súde, preto odvolací súd zastáva názor, že možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou podávajú rozhodcovské žaloby veritelia. V prípade, že výnimočne uplatňuje svoje právo spotrebiteľ, využíva štátny súd. Vzhľadom na uvedené sa teda podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

19. Spotrebiteľ, ak si niečo z určitých dôvodov želá, minimálne sa predpokladá, že vie, prečo chce niečo individuálne vyjednať. Skutočnosť, že zmluva je spísaná na samostatnej listine, neodôvodňuje záver, že žalovaný preukázal osobitné vyjednanie, resp. dodržanie všetkých právnych predpisov. Naopak, ide o sofistikované docielenie stavu, ktorý má formálne indikovať vyňatie rozhodcovskej zmluvy z režimu súdnej kontroly, čo odvolací súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku rovnako ako súd prvej inštancie.

20. V prípade, ak rozhodcovská zmluva nebola dojednaná platne, táto ani nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v zmysle Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok je teda nulitým právnym aktom, nevyvoláva žiadne právne účinky, a preto je daný dôvod na jeho zrušenie v zmysle ustanovenia § 45 odsek 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Pokiaľ ide o možnosť preskúmať rozhodcovskú zmluvu z hľadiska jej ne/platnosti, tu odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 6 Cdo 143/2011 zo dňa 18.01.2012, v zmysle ktorého: „Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná. Aj v preskúmvanej veci bol preto plne opodstatnený a zákonnom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola uzavretá rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia; exekučný súd si ani neosvojoval postavenie odvolacieho súdu. Exekučný súd iba skúmal, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor; pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd. Možno preto uzavrieť, že aj v rámci daného exekučného konania bol všeobecný súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (IV. ÚS 78/2011).“ Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že pokiaľ je možné preskúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy/ doložky v rámci exekučného konania a exekučnému titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky/zmluvy nepriznať právne účinky, tým skôr je možnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky/zmluvy danú súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

21. Treba prisvedčiť súdu prvej inštancie aj v tom smere, že Rozhodcovská zmluva je neprijateľná aj z toho dôvodu, že spotrebiteľ nemal na výber a bol nútený podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú zmluvu dohodnutú za daných okolností považuje za neprimeranú zmluvnú podmienku, ktorá je v rozpore s platným právom. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy je tiež v geografických dôvodoch v zmysle judikatúry súdneho dvora C-240/98 - C-244/98 *Océano Grupo Editoriale*. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 403 km (T. - F.) na rozhodcovské konanie pre žalobkyňu je odradzujúca.

22. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti

rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

23. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).